

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym papierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER}

II 4.

Pojedynczy numer na zwyczajnym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 12 LISTOPADA 1830 ROKU.

OBSERWACYJE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0°	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 6, 741	+ 6. 4	100			
11. 12	„ 6, 253	+ 10 7	100	wschodni słaby	chmury	mgła.
8	„ 6, 155	+ 10. 1	100	Połn: za. słaby	pogoda z chmur:	„
9	„ 5, 865	+ 8. 0	100		pochmurno	
					„ „	

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

HAMBURG 28 Października. — Jeżeli można dać wiarę, nadeszłym tu z Londynu wiadomościom, widoki gabinetu angielskiego względem uspokojenia Belgijów, zupełnie odmienne są o! zamiarów jednego z wielkich mocarstw europejskich. Anglia chce użyć wszelkich sposobów, jakie tylko bez użycia siły zbrojney nastęrczyćby się mogły, do pojednania domu panującego Oranii z ludem belgijskim, w prostey drodze dyplomatycznej. Wyżey zaś wspomniane mocarstwo jest wprawdzie za użyciem tych środków; lecz tylko do pewnego kresu, to jest: że jeżeli belgijanie trwać będą w swém powstaniu przeciwko prawey władzy, którego dążnością byłoby mogło naruszenie prawowładztwa, zmiana dynastyi, lub nakoniec nadanie sobie ustawy republikańskiej, natenczas obstaje za wdaniem się zbrojnym w tę sprawę. Gdy atoli naród angielski najmocniej obchodzi los i uspokojenie Belgijów, i rząd W. Bry-

tanii całej mocy swojego wpływu chce użyc, aby ten spór w łagodnym, i przyjaźnym zakończył się sposobie; przeto spodziewać się należy, że i mocarstwo powyższe zgodnie z nią działać będzie. Powód takowego inniemia, zdaje się nie być wątpliwym; albowiem mamy tu wiadomości z Londynu, że tam rozpocząć mają się narady, mające jedynie na widoku sprawę Belgijów, do których także poseł francuzki książę Taylerand należeć będzie.

BRUXELLA 30 Października. — W Antwerpii zaszła nayokropniejsza katastrofa. Wiadomość o opuszczeniu tego miasta, którą wczoray ogłoszono tu urzędownie, sprawiła naywiększą radość; lecz wieczorem i w nocy, huk dział i łuna wielkiego pożaru postrzezanego z bulwaru, nadto wyraźnie objawiały stan okropny, w jakim zostawało jedno z najbardziej kwitnących miast Europy. Wczoray nieprzybył ani jeden z dzienników antwerpskich, dla tego też wiadomości, któ-

reśmy mogli otrzymać, bardzo są niedokładne. Następujące są najważniejsze i najbardziej z sobą zgodne: "Dnia 24 nasi ochotnicy, którzy pod rozkazami jenerała Mellinet i podpułkownika Niellon zajmowali wieś Berchem, postąpili ku Antwerpii i rozpoczęli z ręcznej broni strzelać do nieprzyjaciela. Znaczny oddział hollendrów, podobnie jak nasi ubranych w płócienne suknie, za pomocą tej odzieży zbliżył się wśród morderczego ognia kartaczami do naszych strzelców, którzy ich uważali za swych towarzyszków, i wyparli belgiczyków do dawnego stanowiska, gdzie trwał ogień z ręcznej broni. Tymczasem w skutek postanowienia królewskiego, już była ustała w Antwerpii władza księcia Oranii, a miasto było ogłoszone w stanie oblężenia przez odezwę jenerała Chassé. Książę Oranii opuścił Antwerpię w nocy z wtorku na środę i wsiadł na statek parowy udający się do Londynu. — Od wtorku z rana wszystkie wojska były zamknięte w mieście; zupełnie odstąpiły przedmieścia i równiny naszym ochotnikom. Tej chwili rozpoczęło się w Antwerpii widowisko wyrównyujące najokropniejszym naszym dniom września. Wzniesiono barykady i mieszkańcy wzięli się do broni. Obywatele antwerpscy uderzyli na wszystkie stanowiska zajęte przez hollendrów, a mianowicie stanowiska przy wielkim odwachu i przy pałacu Meir, stały się widownią najokropniejszej walki. Prawie cały batalion zajmował te miejsca, mieszkańcy rozstawieni przy rogach rozmaitych ulic, przy oknach i za barykadami jako strzelcy, rozpoznali morderczy ogień. Wojska hollenderskie musiały się nakoniec ze stratą wielu poległych cofnąć do cytadeli. Miasto znajdowało się w ręku mieszkańców, z wyjątkiem dwóch stanowisk, z których jedno przy bramie mechlińskiej. Wczoraj rano ochotnicy

nasi wkroczyli przez czerwoną bramę do miasta, wspólnie z mieszkańcami uderzyli na wspomniane stanowiska i zdobyli je po zwycięskiej walce, w której poległo bardzo wiele żołnierzy. Na wałach znaleziono 18 dział oblężniczych; wciągnięto je do miasta w celu użycia ich przeciwko cytadeli, w której naówczas wszyscy hollendrzy w liczbie do 4000 byli zamknięci. Fregaty i szalupy kanonierskie zajmowały płaszczyznę; na przeciwległym brzegu, cały kraj był zalany i niedozwolił przystępu. Około godziny 10 rozpoczęto układy z jenerałem Chassé dowodzącym w cytadeli. Mówią, iż belgiczykowie położyli jako pierwszy warunek, aby hollendrzy wydali broń i wszelkie sprzęty wojenne będące w cytadeli, tudzież, aby statki stojące w porcie, naszym były oddane. Odrzucono to żądanie belgiczyków, a około godziny 4tej rozpoczęto okropny ogień z dział. Z cytadeli i okrętów wojennych strzelano do miasta pełnemi kulami, bombami i granatami; belgiczykowie strzelali nawzajem do warowni i okrętów. Pożar wybuchnął w składzie, i w krótkce zajął pobliskie gmachy. Zapewniają, iż mieszkańcy z Tamiza, przybyli wieczorem na statkach palnych. Kilka okrętów hollenderskich podniosło kotwice, inne zostały doścignione przez brandery i popalone; do liczby ostatnich ma także należeć fregata. Strzelanie z dział trwało prawie przez całą noc, — Wczoraj wieczorem widziano tu w nowej ulicy królewskiej i na bulwarze łunę na niebie, ciągły huk z dział głucho dochodził ucha ciekawych, którzy przybiegli ze wszystkich części Brukseli, dla przekonania się o okropnej katastrofie, która niszczyła Antwerpię. Wszystko tu nieme i milczące, każdy huk działa brzmiał jak odległy odgłos scen okropnych, któremu hollendrzy żegnają się z nami. Przez całą noc

oddziały ochotników udawały się do Antwerpii. Wielka liczba dział i zapasy prochowe zostały tam także wysłane, ruch ten trwał jeszcze dziś rano.

SITTAD 21 Października. — Wczoraj na wielkim rynku naszego miasta, wywieszono chorągiew brabancką. Piędziesiąt żołnierzy hollenderskich, którzy tu się znajdowali, rozbrojono bez krwi rozlewu.

BREDA 28 Października. — Główna kwatery wojska hollenderskiego niezawodnie przeniesioną tu będzie. Miasto nasze napełnione jest wojskowymi, którzy z okolicy Antwerpii powracają, udając się do Hollandyi, gdzie mają być na nowo urządzić. Generał Chassé został tylko w twierdzy Antwerpii z 5000 ludzi, na których polegać może.

Przypisek tegoż dnia o godzinie 11 w nocy. Xiążę Frederyk jeszcze tu nie przybył, ale przechód wojska trwa ciągle. Duch mieszkańców tutejszych, nie jest także najlepszy, czekają tylko na oddalenie się Hollendrów.

AMSTERDAM 29 Października. — Powstańcy belgijscy idą naprzód za wojskiem hollenderskiem. Przednia ich straż znajduje się już tylko o 4 mile od Bredy. Wiadomość ta potwierdza się już z Gorkum. Chorągiew trójkolorowa powiewa nie tylko w Baarle, ale nawet w Tournhout, i Hoogstraten. — Redaktora tutejszego dziennika *Handelsblad*, który doniósł za wcześnie o poddaniu się twierdzy Antwerpii, rozgiewani Hollendrzy znieważyli na giełdzie, i pismo jego zaprzestało wychodzić.

PARYŻ 30 Października. — W dzienniku praw umieszczony został dekret królewski, mocą którego wszystkie pułki linijowe, powiększone być mają czwartymi batalionami, i odgiąd wynosić będą po 3000 ludzi. — Cała południowa granica Francyi ośadzona

także być ma wojskiem, z powodu teraźniejszych rozruchów. — Onegdajszego nocy zebrano się tu znowu na placu *Innocens* kilkadziesiąt osób, które na mogile poległych w rewolucyi lipcowej, zatknęły trójkolorową chorągiew, w śród nucenia patryotycznych pieśni. Najbliższa straż wojskowa rozgędziła natychmiast to zgromadzenie, zapobiegając dalszym nieładom. — Gwardya narodowa pochwyciła wczoraj jakiegoś złośliwego człowieka, który na całej ulicy St. Denis przestrzegał kupców, ażeby sklepy wcześniej pozamykali, albowiem z nadejściem nocy, nastąpi wielki rozruch. — Jutro odbędzie się wielka rewia przeszło 100,000 gwardyi narodowej.

ROZMAITOŚCI.

TRĄBA WODNA.

P. Zenowicz opisuje zjawisko, które widział w miejscu mieszkania swojego, mińskiej gubernii, dzińskim powiecie, w folwarku Psui, o mil 6 od miasta powiatowego Dżisny, i tyleż mil od miasteczka Głębokiego, przy samej granicy gubernii witebskiej, pomiędzy jeziorami Sizzo i Dothe zwanemi. Dnia 3 czerwca, po długich upałach, nastąpił silny deszcz, niekiedy nieznośnym przeplatany skwarem; około godziny 4 z południa rozpogodziło się zupełnie, wiatr jednak południowo-wschodni dął dosyć silnie. O piątej zupełnie się uciszyło, a wpół godziny ukazała się na wschodzie mała i ciemna chmurka, szybkim pędem w kierunku wspomnianego wiatru posuwająca się nad jezioro Sizzo, blisko 2 mil kadratowych powierzchni mające, a o 300 sążni od dworu od egłę. Zaledwo chmura weszła po nad jezioro, nagle wzrastać zaczęła i deszcz rzęśisty z małym gradem powstał obłok już był na 3ciej części jeziora, gdy postrzegłem ostrokąg wodnisty, podnoszący się z jeziora, podstawą trzymająca

cy się chruury, wierzchołkiem, jakoby trochę ściętym, dotykający się powierzchni wody. Jezioro nagle stę wzburzyło nadzwyczajnie, i wodą z wielką szybkością postępowała w górę, jakoby pompa prowadzona, a o kilka dopiero sążni od powierzchni wody, nabierała ruchu wirowego, zawsze w górę podnosząc się. Tym sposobem przez pół godziny zwolna nad jeziorem przechodziła, a później pociągnęła po nad błotną łąkę wzdłuż krynicznego rowu, napotkawszy na swej drodze stosy drzewa do niewidzialnej wysokości z sobą unosiła, zawsze nadając im ruch wirowy, i o kilkadziesiąt sążni na przód rzuciła; gdy zaś weszła na miejsca wyższe i suche, wtenczas zjawił się deszcz nadzwyczaj ulewny; a trąba czyli kolumna wodna zdawała się wahać i w górę podnosić, lecz to tylko trwało póty, póki nie weszła na koniec jeziora Dołhem zwanego; a wtenczas pociągnięta najsilniejszą atrakcją, kolumna wodna znowu się chwyciła (że się tak wyrażę) powierzchni wody. Dalej przeszedłszy znowu na ląd, napotkała na swym przeysciu człowieka, ze wsi sąsiedzkiej prowadzącego konia z roboty: obu porwała w swe wiry, konia rzuciła do bliskiego rowu; człowiek zaś znalazł się także odniesionym daleko. Powiada on, że w przestachu utracił przytomność i nie pamięta, co się z nim stało; czuł jednak silne potłuczenie ciała, i krew mu szła przez nos i usta. Trąba szła dalej co raz nam znikając z oczu dla odległości miejsca; po-

stępując zawsze w kierunku jezior, blisko od siebie położonych; chmury się później rozszerzyły i deszcz nadzwyczajny padał ze 2 godziny po zniknięciu fenomenu. Widok ten, tym był dziwniejszy, że cały ten fenomen odbył się przy nadzwyczajnem uciszeniu się atmosfery; chmura mała, do której się trąba przykleiła, nie zakrywała całego widokręgu, kolumna zatem wody, zupełnie była widzialną i wydawała się nakształt szklanego leyka, wodą napełnionego, w którym przelewanie się wirowe, postępowanie w górę i opadanie wody, najlepiej widzieć można było. Pas, przez który trąba przechodziła, przy ziemi mógł nie więcej nad 50 sążni zajmować, i na nim było zboże wygniecione i drzewa połamane; z resztą fenomen żadnej szkody nie uczynił w sąsiedztwie; ulewa jednak tak była wielką, że młyny i groble niektóre sąsiedzkie pozносиła, zasiewy pozmywała. Kilku dziesiąt ludzi prostych będących na robotach we dworze i temu zdarzeniu przytomnych, lekali się w podziwieniu, aby wszystka woda ze wzburzonego jeziora Sisko nie uszła w górę; szum zaś tak był wielki przy przeysciu fenomenu, że prawie głużył, będąc bardzo podobnym do szumu, jaki się daje słyszeć przy wodospadach rzek wielkich i po parowach. Osądziwszy ten fenomen dosyć rzadkim na stałym lądzie i komunikując powszechności, o rzetelnym bycie fenomenu zaręczam.

Jan Zenowicz Art. gwar. Por. Fil. Kand.

DONIESIENIE

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Z mocy uchwały Senatu Rządzącego z dnia 3 b. m. Pro 0421 postanawiającej, aby prawo wyszynku i sprzedaży trunków w Rakowicach, w dwóch karczmach, jednej we wsi, a drugiej od Prądnika czerwonego idące położonych, w czasową dzierżawę do dnia ostatniego Maja 1831 r. wypuszczono zostało, zawiadamia publiczność, iż licytacja ta w biurze Wydziału w dniu 15 b. m. o godzinie 10tej z rana, odbywać się będzie. Cena do pierwszego wywołania, jako roczny czynsz złp. 500 ustanowia się, a dzierżawca w stosunku wytrzymał się mających do Majar. p. dać i miesięczny czynsz takowy z góry do kasy głównej zapłacić, przed licytacją konkurencji złożyć wadium złp. 50. Najwięcej ofertujący otrzyma dzierżawę i z nim jego kosztowny kontrakt zawartym zostanie. Reszta warunków udzieli się chęć licytowania mającym, gdy się do biura Wydziału zgłoszą.

W Krakowie d. 6 listopada 1830 r.

Grodzicki.
Gadomski S. W.